

УДК 343.13

DOI <https://doi.org/10.32782/cuj-2024-1-2>**Гольдберг Наталя Олександрівна**

кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права і процесу юридичного факультету
Національного авіаційного університету
ORCID: 0000-0003-1624-1944

Поліщук Дар'я Олександрівна

здобувачка першого (бакалаврського) рівня
юридичного факультету Національного авіаційного університету
ORCID: 0009-0007-2940-6978

ОСОБЛИВОСТІ ПОРЯДКУ ЗДІЙСНЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ЩОДО СУДДІ

У статті проводиться законодавче дослідження організаційно-правових засад здійснення особливого порядку кримінального провадження щодо судді відповідно до норм кримінального процесуального законодавства України. Проаналізовано норми спеціального законодавства (Закони України «Про судоустрій та статус суддів», «Про Вищу раду правосуддя») в рамках реалізації органами досудового розслідування своїх повноважень. Дослідження проводилося із застосуванням як загальнонаукових теоретичних методів аналізу, дедукції та систематизації, так і спеціальні методи: структурно-функціональний, формально-юридичний та логіко-юридичний. У статті розглянуто питання процесуального імунітету гарантованого державою під час здійснення кримінального провадження в умовах правового режиму воєнного стану.

Проведено аналіз деяких процесуальних етапів проведення досудового розслідування щодо судді. Виокремлено особливості повідомлення йому про підозру, коло суб'єктів, які можуть здійснювати підготовку, підписання процесуального документа та вручення його особі. Проаналізований порядок обрання запобіжних заходів у вигляді утримання під вартою або арешту. Досліджена система надання згоди на здійснення процесуальних дій щодо судді, ухвалення відповідного рішення та порядок його оскарження. В рамках дослідження звертається увага на думки науковців щодо порушення колізійних питань відповідності норм кримінального процесуального закону відносно конституційних гарантій.

Ключові слова: особливий порядок кримінального провадження, провадження щодо судді, незалежність, суддя, недоторканість, правосуддя, імунітет.

Holdberh N. O., Polishchuk D. O. FEATURES OF THE PROCEDURE FOR CONDUCT OF CRIMINAL PROCEEDINGS REGARDING A JUDGE

The article conducts a legislative study of the organizational and legal foundations of the implementation of a special procedure for criminal proceedings in court in accordance with the Criminal Procedure Code of Ukraine. Similarly, the norms of special legislation (Laws of Ukraine "On the Judiciary and the Status of Judges", "On the High Council of Justice") were studied within the framework of the implementation of pre-trial investigation bodies' powers. The research was conducted using both general scientific theoretical methods of analysis, deduction and systematization, as well as special methods: structural-functional, formal-legal and logical-legal. The issue of judicial immunity guaranteed by the state during criminal proceedings in the conditions of the legal regime of martial law was considered. The constitutional status of a judge during his administration of justice, as a separate

subject of the judicial branch of government, is separately explained. The issue of the possibility of judges preventing law enforcement agencies during the pre-trial investigation due to abuse of official influence is emphasized.

A comprehensive analysis of the procedural stages of the pre-trial investigation was conducted. The peculiarities of the notification of suspicion, the circle of subjects who can prepare, sign the procedural document and hand it over to the person at the final stage of criminal proceedings are highlighted. The procedure for choosing preventive measures in the form of detention or arrest has been studied. The system of granting such consent, the adoption of the relevant decision and the procedure for appealing it are analyzed. The author emphasized the expediency of the High Council of Justice in the aspect of appealing its decision on granting permission for detention or the application of preventive measures. Within the framework of the study, the opinions of scientists were involved in raising conflicting issues of compliance with the norms of the criminal procedural law in relation to constitutional guarantees.

The author focused attention on the problem of violation of the constitutional and criminal procedural principle of equality of all before the law and the court during the pre-trial investigation. As a result of the research, it is proposed to introduce changes to some legislative acts in terms of regulating the stages of criminal proceedings and determining the status of a judge.

Key words: special procedure of criminal proceedings, proceedings against a judge, independence, judge, immunity, justice.

Вступ. Кримінальним процесуальним законодавством України окремо виділено категорію осіб, які мають особливий процесуальний статус, тобто права і обов'язки яких перебувають під винятковим державним імунітетом. Кримінальне провадження щодо суддів, а саме осіб, які мають особливий процесуальний статус, становить особливу сферу правосуддя, яка вимагає особливого підходу та ретельного регулювання. Роль суддів у правовій системі визначається їхнім важливим завданням забезпечення справедливості та додержання закону.

Завдяки тому, що суддя є винятковим суб'єктом, який займає особливо відповідальне становище в ієрархії суспільних відносин, то і кримінальне провадження відносно судді здійснюється в особливому порядку. Вчинення суддею будь-якого кримінального правопорушення являє собою рушійною силою підриву авторитету та довіри до судової влади і системи в цілому. Конституційні гарантії закріплюють недоторканість та незалежність судової влади України. Однак повноваження судді припиняються у разі набрання законної сили обвинувального вироку за вчинення ним злочину. Беручи до уваги цей факт, можна сказати, що суддя як специфічний суб'єкт все ж таки має не абсолютний пакет привілеїв перед законом та суспільством.

Погоджуємося з думкою С. Скрипниченко, який вважає що, відповідний правовий режим не є особистим привілеєм, має публічно-пра-

вовий характер, що покликаний встановити перепони незаконному втручання у виконання професійних обов'язків [1, с. 118]. Спеціальний правовий статус судді зумовлений виконанням професійними суддями конституційної функції – здійснення правосуддя [2], у зв'язку з чим притягнення судді до юридичної відповідальності має певні особливості. Ці особливості стають предметом глибокого дослідження та обговорення, оскільки вони впливають на ефективність правосуддя та забезпечення прав і свобод громадян. У цьому контексті розуміння проблем, що виникають у процесі кримінального переслідування суддів, та пошук оптимальних шляхів їх вирішення є ключовим завданням для забезпечення незалежності судової системи та дотримання принципів справедливості.

Матеріали і методи. Дослідженню теми процесуальних гарантій щодо особливостей притягнення суддів до кримінальної відповідальності у своїх працях приділили увагу такі вчені, як С. Є. Абламський, В. Д. Бринцев, В. В. Городовенко, В. В. Долежан, О. В. Драган, О. В. Задорожній, О. В. Захарченко, В. В. Навроцька, О. О. Овсяннікова, М. А. Погорецький, Я. І. Скромний, Л. Д. Удалова, В. М. Федченко, Т. Г. Фоміна, Р. П. Чича, О. О. Юхно та інші.

Окремими питаннями кримінальної відповідальності суддів за винесення завідомо неправосудних рішень у своїх дослідженнях

розглядали наступні науковці: І. В. Венедіктова, Л. Є. Виноградова, О. Ю. Карташова, М. В. Касюта, С. В. Ківалов, А. В. Маляренко, С. П. Нос, О. М. Овчаренко, М. І. Хавронюк. Але існуючі публікації не вичерпують всю складну проблему, а швидше утворюють фундаментальну базу для її подальшого дослідження.

Мета дослідження полягає у комплексному аналізі порядку здійснення кримінального провадження щодо судді (суддів).

Результати. Суддя виступає центральним суб'єктом судової гілки влади, який здійснює правосуддя в суді відповідної юрисдикції. Основний Закон України гарантує особливий процесуальний імунітет суддів – незалежність та недоторканість [3]. Однак першочерговою засадою судочинства, якою керуються безпосередньо судді під час реалізації своїх повноважень, є «рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом». В паралель вищезазначеному трактується положення абзацу 5 ст. 126 Конституції України, які закріплюють перелік підстав для припинення повноважень судді здійснювати правосуддя, зокрема, однією із яких виступає набрання законної сили обвинувальним вироком за вчинення суддею злочину. Аналізуючи вищезазначене, можна дійти висновку, що суддя має не абсолютний імунітет з боку держави та несе відповідальність, передбачену кримінальним законодавством, за вчинення кримінального правопорушення.

Беручи до уваги той факт, що суддя виступає спеціальним суб'єктом судочинства, то і відповідно до норми кримінального процесуального законодавства застосовується особливий порядок здійснення кримінального провадження щодо окремої категорії осіб. У Главі 37 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) закріплюються спеціальні положення щодо особливостей здійснення досудового розслідування щодо окремої категорії осіб [4]. Коло таких осіб передбачено у ст. 480 КПК України, а саме: судді Конституційного Суду України, судді Вищого антикорупційного суду, присяжні на час виконання ним обов'язків у суді, Голови, заступники Голови, члени Вищої ради пра-

восуддя, Голови, заступники Голови, члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Кримінальне провадження щодо зазначеної категорії осіб є окремою диференційною кримінальною процесуальною формою. Адже вона містить вимоги, які дещо ускладнюють загальний порядок кримінального судочинства через запровадження додаткових обов'язків і заборон для осіб, відповідальних за хід і результат кримінального провадження щодо судді. У сукупності вони виступають у якості розширених процесуальних гарантій недоторканості певного кола спеціальних суб'єктів, які виконують соціально значущі функції. Не збільшуючи обсяг їхньої недоторканості, вони зменшують можливість її обмеження, знижуючи небезпеку здійснення безпідставного кримінального переслідування. Таким чином, законодавець, виділяючи в окрему диференційну форму кримінальне провадження щодо професійних суддів, намагається знизити тиск та уникнути проявів примусу з боку третіх осіб на них, тобто надає їм особливі процесуальні гарантії. Це означає, що, здійснюючи процесуальні дії та приймаючи процесуальні рішення, органи досудового розслідування, суд повинні враховувати не тільки передбачені кримінальним процесуальним законодавством особливості провадження щодо окремих категорій осіб, а й положення нормативних правових актів, що розкривають їхній правовий статус, обсяг повноважень і межі дії процесуального імунітету в тому вигляді, як вони закріплені у галузевому законодавстві.

Однією із засад процесуального імунітету судді є недоторканість, яка гарантується Конституцією України (ст. 126) та закріплена у Законі України «Про судоустрій та статус суддів» [8]. За допомогою процесуального імунітету суддям додатково гарантується їх особиста недоторканість з метою безперешкодної реалізації ними своїх повноважень.

Одним із процесуальних етапів під час досудового розслідування відносно судді за вчинення ним кримінального правопорушення є момент повідомлення про підозру. На підставі п. 3 ч. 1 ст. 481 КПК України повідомити про підозру судді може тільки Генераль-

ний прокурор, або за делегуванням повноважень у вигляді доручення Генерального прокурора – заступник Генерального прокурора. Зокрема, Генеральний прокурор (виконуючий обов'язки Генерального прокурора) має право доручити повідомити про підозру судді іншим прокурорам, які здійснюють процесуальне керівництво у відповідному кримінальному провадженні. Зміст реалізації процесуальної дії повідомлення про підозру включає в себе складення підписання та його вручення.

Відносно поняття та здійснення повідомлення про підозру свою позицію висловила Велика Палата Верховного Суду при розгляді справи № 536/2475/14-к [6]. Велика Палата Верховного Суду дійшла висновку, що Генеральний прокурор або його заступник реалізують свої повноваження на етапах перевірки підстав для вручення підозри судді і наступному складанні документа та підписання повідомлення про підозру. Проте на заключному етапі, вручення повідомлення про підозру судді, законодавець не вимагає, щоб представники Офісу Генерального прокурора здійснювали реалізацію даної процесуальної дії. В роз'ясненнях Великої Палати Верховного Суду, викладених в вище зазначеній постанові, слід звернути увагу на те, що особисте вручення Генеральним прокурором або його заступником повідомлення про підозру не забезпечує додатковими гарантіями захисту суддю.

Такі науковці, як О. О. Юхно та С. Є. Абламський, досліджуючи процедуру повідомлення про підозру, звертають увагу на те, що Генеральний прокурор або його заступник реалізують свої процесуальні повноваження тільки на стадії підготовки, складанні та підписанні повідомлення про підозру, а на заключному етапі вручення через доручення повідомити про підозру особі іншим прокурорам [7, с. 22–26].

Особливий порядок надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом встановлюються в положеннях ч. 3 ст. 126 Конституції України, ч. 1 ст. 482 КПК, Закону України «Про Вищу раду правосуддя» [9]. Провівши аналіз зазначе-

них правових норм, можна зробити висновок, що виключно Вища рада правосуддя як центральний орган суддівського самоврядування, може надати дозвіл на затримання чи утримання під вартою чи арештом до винесення обвинувального вироку суду. Виключення становить затримання судді під час або одразу після вчинення ним тяжкого або особливо тяжкого злочину. Можна дійти висновку, що згода Вищої ради правосуддя не є обов'язковою у разі, якщо суддю затримано на місці події, за умови, якщо таке затримання є необхідною гарантією для попередження, відвернення наслідків злочину або збереження доказів. За умови, якщо всі необхідні заходи вжиті – суддя негайно повинен бути звільнений.

Зокрема на підставі ст. 61 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» рішення про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом може бути оскаржене у порядку, визначеному кримінальним процесуальним законодавством. Проте, якщо проаналізувати ст. 309 КПК України, то вона взагалі не передбачає можливість оскарження рішення про надання згоди на затримання, утримання під вартою чи арештом судді. Тому вважаємо, що зазначена норма потребує доопрацювання з метою подолання протиріччя Закону України «Про Вищу раду правосуддя» з КПК України.

Так, В. М. Федченко та О. А. Лучко у своєму дослідженні звертають увагу на забезпечення у своїй діяльності Вищої ради правосуддя конституційних гарантій неупередженості та незалежності органу, наділеного повноваженнями здійснювати функції держави (ч. 1 ст. 1 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», ст. 131 Конституції України) [10, с. 179]. Тобто даний орган формує систему висококваліфікованого суддівського самоврядування та виступає гарантом забезпечення справедливого правосуддя. Аналізуючи вище викладене, постає питання: якщо рішення вищого суддівського органу може бути оскаржене в апеляційному порядку, то цей факт ставить під сумнів повноваження даного органу надавати згоду на проведення процесуальних дій під час досудового розслідування.

Певна кількість науковців звертає увагу на привілейоване становище даної категорії осіб, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження. Постають питання щодо відповідності та належності процесуальних норм Глави 37 КПК України та спеціального законодавства (Закони України «Про судоустрій та статус суддів», «Про Вищу раду правосуддя» тощо). На думку В. В. Навроцької, проблематика законодавчого врегулювання процедури проведення досудового розслідування щодо окремої категорії осіб полягає у тому, що цю процедуру регулює не тільки КПК, а й низка інших нормативно-правових актів, які мають колізійні норми при їх практичному застосуванні. Також науковець у своєму дослідженні звертає увагу на можливість забезпечення перешкоджанню діяльності правоохоронних органів у кримінальних провадженнях проти суддів через дружні зв'язки цих осіб в органах державної влади. Як правило, таке перешкоджання здійснюється через тиск на представників правоохоронних органів (слідчих, прокурорів) та суду у формі залякування, погроз, шантажу, підкупу тощо. В свою чергу В. В. Навроцька підкреслює нагальність гостроти питання про застосування конституційної гарантії кримінального процесуального судочинства рівності всіх перед законом і судом до окремих категорій осіб [11, с. 61–63].

Проаналізувавши законодавчі акти, а саме: Конституцію України, КПК України, Закони України «Про судоустрій та статус суддів», «Про Вищу раду правосуддя» тощо, можна зробити висновок, що процедура здійснення кримінального провадження щодо судді, яка закріплена у положеннях Глави 37 КПК України, суперечить ст. 24 Конституції України. Проте не слід забувати, що службове становище деяких категорій осіб, і судді у тому числі, зумовлює наявність імунітету, який забезпечує незалежність суддів, виступає додатковою гарантією їх недоторканності.

Доцільно було б передбачити у ст. 24 Конституції України виняток із засади рівності всіх перед законом і судом щодо окремих категорій осіб, перелічених у ч.1 ст. 480 КПК України, що включає необхідність отримання

особливого дозволу на здійснення щодо них деяких чи усіх процесуальних дій. Це б вирішило сумнів про те, чи є приписи глави 37 КПК України порушенням зазначеного конституційного положення. У зв'язку із зазначеним, пропонуємо доповнити ст. 24 Конституції України абзацом третім, в якому окремо виділити окрему категорію суб'єктів, щодо яких передбачається особлива процедура здійснення правосуддя, закріплюючи тим самим особливий їх імунітет при здійсненні будь-яких процесуальних дій під час досудового розслідування.

Розглянемо спеціальну процедуру вирішення питання щодо затримання судді, утримання його під вартою чи арештом. Генеральний прокурор або його заступник вносить на розгляд до Вищої ради правосуддя подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом. Подання про затримання, застосування виняткового запобіжного заходу у вигляді тримання (утримання) під вартою (арештом) розглядається Вищою радою правосуддя не пізніше п'яти днів з дня отримання подання. Розгляд Вищою радою правосуддя такого подання здійснюється без виклику судді. Одним із наслідків притягнення судді до кримінальної відповідальності є його тимчасове відсторонення від здійснення правосуддя. Такий захід забезпечення кримінального провадження застосовується до судді за загальним правилом, передбаченим ст. 154 КПК України, на строк не більше двох місяців. Вища рада правосуддя розглядає клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя невідкладно, але не пізніше семи днів з дня його надходження. Строк тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя може бути продовжено і здійснюється в порядку положень ст. 155¹ КПК України.

Проміжним (заключним) етапом в системі здійснення кримінального провадження проти судді є інформування державних та інших органів чи службових осіб про застосування запобіжного заходу або ухвалення вироку (ст. 483 КПК України). Відповідно до ст. 128 Конституції України суддю призначає Президент України за поданням Вищої ради

правосуддя за попереднього проходження відповідної процедури зайняття посади судді (Розділ IV Закону України «Про судоустрій та статус суддів»). Указ про призначення судді на посаду видається Президентом України не пізніше 30 днів з дня отримання відповідного подання Вищої ради правосуддя (ч. 2 ст. 80 Закону України «Про судоустрій та статус суддів») [12, с. 720–725].

Проте існують деякі розбіжності в тлумаченні норм кримінального процесуального закону стосовно застосування запобіжних заходів під час досудового розслідування. У зв'язку з цим судова палата у кримінальних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ у листі від 04 квітня 2013 р. № 511-550/0/4-13 (далі – Лист) дає відповідні роз'яснення з метою запобігання різного тлумачення норм права КПК [13]. У Листі судова палата у кримінальних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ звертає увагу суддів судів першої та апеляційної інстанцій на обов'язковість інформування державних та інших органів чи службових осіб про застосування запобіжного заходу або ухвалення вироку щодо судді (абзац 2 п. 7.3 Листа). Зокрема, у п. 8 зазначеного листа надаються роз'яснення стосовно затримання уповноваженою особою судді на місці події під час вчинення або замаху на вчинення злочину, за умови, якщо наявні відповідні підстави (очевидець, потерпілий, видимі ознаки на тілі, одязі, інструментарій) вважати, що саме ця особа щойно вчинила кримінальне правопорушення. Окремо в абзаці 1 п. 11 Листа зазначається, що у клопотанні про застосування запобіжного заходу слідчий, прокурор зобов'язаний (крім підстав ст. 177 КПК України) надати відомості про застосування інших запобіжних заходів у цьому або інших кримінальних провадженнях відносно підозрюваного (обвинуваченого). В абзаці 2 п. 11 Листа наголошується на необхідності ретельного аналізу наявності підстав для застосування до підозрюваного, обвинуваченого запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у разі виконання ухвали слідчого судді, суду

на час розгляду клопотання в іншому кримінальному провадженні. Беручи до уваги вищевикладене, можна дійти висновку, що затримання та застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою до судді є важливим етапом на стадії досудового розслідування, адже неоднозначність тлумачень норм кримінального процесуального права створює практичні проблеми для ухвалення рішення слідчим суддею, суду.

Науковці О. О. Юхно та С. Є. Абламський також зазначають про відсутність конкретизації уповноважених осіб та встановлення граничного строку на інформування державних та інших установ (службових осіб) у дефініції ст. 483 КПК України. Аналізуючи процедуру щодо умов такого інформування, то чітко не визначено положенням ст. 483 КПК України, що інформування здійснюється у разі набрання законної сили вироком щодо судді. Проте відповідно до п. 5 ч. 5 ст. 126 Конституції України повноваження судді припиняються у разі набрання законної сили обвинувальним вироком відносно судді за вчинення ним злочину. На підставі вище викладеного слід погодитися із тезою науковців у частині того, що інформування повинне проводитися в два етапи, зокрема, коли вирок не набрав законної сили (після ухвалення), і одразу після набрання останнім законної сили [7, с. 46–47]. З метою врегулювання зазначеної прогалини, пропонуємо у ст. 483 КПК України передбачити конкретний строк повідомлення про застосування запобіжних заходів та/або ухвалення вироку державні органи та службових осіб, які обирали та призначали суддів чи відповідають за заміщення їх посад, з метою встановлення процесуальних гарантій щодо припинення суддівських повноважень та зменшення судової завантаженості у частині тимчасового призупинення судових справ на суддю.

Висновки. Провівши комплексний аналіз організаційно-правових засад здійснення особливого порядку кримінального провадження щодо судді, можна зробити висновок, що законодавство передбачає ретельно визначені процедури та механізми, які дозволяють ефективно реагувати на випадки

кримінальних правопорушень, вчинених суддями. Забезпечення справедливого та об'єктивного розгляду справ щодо суддів вимагає уважного балансування між захистом їхніх прав та відповідальністю за вчинені дії. Варто зазначити, що законодавчі прогалини, правові неврегульованості, які

були розглянуті у цій статті, не мають залишатися поза увагою законодавців.

Загалом, розглянута тема є дуже складною та багатогранною, і вона вимагає системного підходу та постійного доопрацювання для забезпечення ефективного функціонування правосуддя та виконання закону.

Література

1. Скрипниченко С. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2014. Вип. № 1 (34). С. 118–125.
2. Рішення Конституційного Суду України від 05 квітня 2011 р. № 3-рп/2011 у справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частини четвертої статті 26, частини третьої статті 31, частини другої статті 39 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (справа про стаж для зайняття посади судді в апеляційних, вищих спеціалізованих судах та Верховному Суді України) URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v003p710-11>. (дата звернення: 28/02/2024)
3. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 28/02/2024)
4. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#n3854> (дата звернення: 28/02/2024)
5. Рішення Конституційного суду України у справі за конституційним поданням Верховного Суду України про офіційне тлумачення положень частин першої, другої статті 126 Конституції України та частини другої статті 133 Закону України "Про статус суддів" (справа про незалежність суддів як складову їхнього статусу): Рішення Конституційного Суду України від 1 грудня 2004 року № 19-рп/2004 (справа № 1-1/2004). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v019p710-04#Text> (дата звернення: 28/02/2024)
6. Постанова Великої Палати Верховного Суду від 11 грудня 2019 року (справа № 536/2475/14-к). URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/86365236> (дата звернення: 28/02/2024)
7. Особливості досудового розслідування щодо окремої категорії осіб: науково-методичні рекомендації / О. О. Юхно та ін. Харків: ХНУВС, 2017. 60 с.
8. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#n437> (дата звернення: 28/02/2024)
9. Про Вищу раду правосуддя: Закон України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19#n539> (дата звернення: 28/02/2024)
10. Федченко В. М., Лучко О. А. Притягнення суддів до кримінальної відповідальності: кримінальний процесуальний аспект. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2017. № 1. С. 178–180.
11. Навроцька В. В. Особливі порядки кримінального провадження: монографія. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. 169 с.
12. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України/Аленін Ю. П. та ін.; за ред. С. В. Ківалова та С. І. Кравченко. Одеса: Фенікс. 2020. С. 924.
13. Про деякі питання порядку застосування запобіжних заходів під час досудового розслідування та судового провадження відповідно до Кримінального процесуального кодексу України: лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ від 04 квітня 2013 р. № 511-550/0/4-13. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0511740-13#Text> (дата звернення: 28/02/2024).

References

1. Skripnichenko, S. (2014). Kriminalne provadzhennya shodo okremoyi kategoriiy osib. [Criminal proceedings against a separate category of persons]. *Visnik Nacionalnoyi akademiyi prokuraturi Ukrayini – Bulletin of the National Academy of the Prosecutor's Office of Ukraine*. № 1 (34). S. 118–125 [in Ukrainian].
2. Rishennya Konstitutsijnogo Sudu Ukrayini vid 05 kvitnya 2011 r. № 3-rp/2011 u spravi za konstitutsijnim podanniam 49 narodnih deputativ Ukrayini shodo vidpovidnosti Konstituciyi Ukrayini (konstitutsijnosti) okremih polozhen chastini chetvertoyi statti 26, chastini tretoyi statti 31, chastini drugoyi statti 39 Zakonu Ukrayini «Pro sudoustrij i status suddiv» (sprava pro stazh dlya zajnyattya posadi suddi v apelyacijnih, vishih specializovanih sudah ta Verhovnomu Sudi Ukrayini) [Decision of the Constitutional Court of Ukraine (2011)

№. 3-рп/2011 in the case based on the constitutional submission of 49 People's Deputies of Ukraine regarding the conformity of the Constitution of Ukraine (constitutionality) of certain provisions of the fourth part of Article 26, the third part of Article 31, the second part of Article 39 Law of Ukraine "On the Judiciary and the Status of Judges" (the case of seniority for holding the position of a judge in appeals, higher specialized courts and the Supreme Court of Ukraine)]. Retrieved from: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v003p710-11> [in Ukrainian].

3. Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine]. № 30 (1996). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian].

4. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Criminal Procedure Code of Ukraine]. № 4651-VI (2012). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#n3854> [in Ukrainian].

5. Rishennia Konstytutsiinoho sudu Ukrainy u spravi za konstytutsiinym podanniam Verkhovnoho Sudu Ukrainy pro ofitsiine tlumachennia polozhen chastyn pershoi, druhoi statti 126 Konstytutsii Ukrainy ta chastyny druhoi statti 13 Zakonu Ukrainy "Pro status suddiv" (sprava pro nezalezhnist suddiv yak skladovu yikhnoho statusu) [Decision of the Constitutional Court of Ukraine in the case based on the constitutional submission of the Supreme Court of Ukraine on the official interpretation of the provisions of the first and second parts of Article 126 of the Constitution of Ukraine and the second part of Article 13 of the Law of Ukraine "On the Status of Judges" (the case on the independence of judges as a component of their status)]. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy № 19-rp/2004 (2004) (sprava № 1-1/2004). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v019p710-04#Text> [in Ukrainian].

6. Postanova Velykoi Palaty Verkhovnoho Sudu vid 11 hrudnia 2019 roku [Resolution of the Grand Chamber of the Supreme Court] (2019) (sprava № 536/2475/14-k). Retrieved from: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/86365236> [in Ukrainian].

7. Osoblyvosti dosudovoho rozsliduvannia shchodo okremoi katehorii osib : naukovo-metodychni rekomendatsii [Peculiarities of pre-trial investigation regarding a separate category of persons: scientific and methodical recommendations] / O. O. Yukhno (2017) ta in. Kharkiv : KhNUVS. S. 60. [in Ukrainian].

8. Pro sudoustrii i status suddiv, Zakon Ukrainy [About the judiciary and the status of judges, Law of Ukraine] № 1402-VIII (2016). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#n437> [in Ukrainian].

9. Pro Vyshechu radu pravosuddia, Zakon Ukrainy [About the High Council of Justice, Law of Ukraine] № 1798-VIII (2016) № 1798-VIII. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19#n539> [in Ukrainian].

10. Fedchenko, V.M., & Luchko, O.A. (2017). Prytiahnennia suddiv do kryminalnoi vidpovidalnosti: kryminalnyi protsesualnyi aspekt [Bringing judges to criminal responsibility: criminal procedural aspect]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal – Legal scientific electronic journal*. 1. S. 178–180 [in Ukrainian].

11. Navrotska, V.V. (2021). Osoblyvi poriadky kryminalnoho provadzhennia: monohrafiia [Special procedures of criminal proceedings: monograph]. Lviv: Lvivskiy derzhavnyi universytet vnutrishnikh sprav. S. 169 [in Ukrainian].

12. Naukovo-praktychnyi komentar Kryminalnoho protsesualnoho kodeksu Ukrainy [Scientific and practical commentary on the Criminal Procedure Code of Ukraine] / Alenin Yu. P. ta in.; za red. S. V. Kivalova ta S. I. Kravchenko (2020). Odesa: Feniks. S. 924 [in Ukrainian].

13. Pro deiaki pytannia poriadku zastosuvannia zapobizhnykh zakhodiv pid chas dosudovoho rozsliduvannia ta sudovoho provadzhennia vidpovidno do Kryminalnoho protsesualnoho kodeksu Ukrainy [On some issues of the procedure for applying preventive measures during pre-trial investigation and court proceedings in accordance with the Criminal Procedure Code of Ukraine]. Lyst Vyshechoho spetsializovanoho sudu Ukrainy z rozghliadu tsyvilnykh ta kryminalnykh sprav № 511-550/0/4-13 (2013). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0511740-13#Text> [in Ukrainian].